

Kényelmesen elhelyezkedem, szánok rá pár percet, hogy tudatosan ellazuljak; fülelek az engem körülvevő apró zajokra, hangokra. Itt vagyok most ezen a helyen, melynek ilyen a hangzása.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

„Ketten közülük még aznap elindultak egy Emmausz nevű helységbe, amely Jeruzsálemtől hatvan stádiumnyi távolságra feküdt. Az eseményekről beszélgettek. Ahogy beszélgettek, tanakodtak, egyszer csak maga Jézus közeledett, és csatlakozott hozzájuk. De szemük képtelen volt felismerni. Megszólította őket: Miről beszélgettetek itt az úton?” Lk 24,13-17.

Lehet, hogy néha egészen el vagyok foglalva a mindennapjaim eseményeivel, a különféle érzéseimmal, gondolataimmal és gondjaimmal, ezért nem veszem észre Jézus gyengéd és tapintatos jelenlétét. Ő tudja ezt, és oda jön hozzám, ahol éppen tartok. Útitársam lesz, és próbál megszólítani. Nem a gyengeségeim felemlegetésével szólít meg. Igent mond rám. Egyszerűen lehetőséget teremt, hogy meg tudjam osztani vele, ami bennem él. Egyáltalán nem veszi zokon, hogy nem ismerem fel, mert ő csupa szeretet és befogadás. A boldogságomat keresi mindenkor, nem pedig a léte igazolását.

Istenem, add, hogy meg tudjak nyílni a jelenlétedre; hogy be tudjalak engedni minden aktuális élethelyzetembe, egyszerűen és alázatosan! Így minden utam veled töltött zarándokúttá válhat.

Üdvözlégy Mária

Meghívás, életre váltás

Mi foglalkoztat? Milyen „zaj” a leghangosabb ma a bensőmben? Töreksem rá, hogy ezt észrevegyem, megfogalmazzam, és keresek a nap folyamán egy csendes alkalmat, amikor Jézus elé tárhatom és meghívhatom őt, hogy mindebben jelen legyen velem.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Kulcsszavak

jelenlét, tudatos figyelem, meghívás, párbeszéd